

РЕШЕНИЕ

№ 5601

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7654** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 62 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба на И. П. С. от [населено място], понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора П. срещу Заповед № Л-1697/28.05.2021г. на Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНЗС, е наредено И. П. С. да бъде преведен от Затвора С. в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание. Жалбоподателят счита оспорената заповед за незаконосъобразна. Излага твърдения, че е роден в [населено място] и живее на един и същи адрес в [населено място],[жк],[жилищен адрес]0. Сочи, че при преместване от ЦСЗ в затвора в П. болната му майка няма да има възможност да му идва на свиждане. Моли съда да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата.

Ответникът – Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Лишеният от свобода И. П. С. е постъпил в Затвора С. на 11.06.2018г. за изтърпяване на наказание в размер на 11 години лишаване от свобода съгласно определение по

НЧД №6383/24.07.2019г. по описа на СРС; зачетено предварително търпяно и арест общо в размер на 1 година 4 месеца и 20 дни; приведено в изпълнение с начало 04.05.2018г., при първоначално определен строг режим от 20.06.2018г.

С оспорената Заповед № Л-1697/28.05.2021г. на Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНЗС, на основание чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНЗС, е наредено И. П. С. да бъде преведен от Затвора С. в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание. Мотивите на административния орган са, че по време на цялостния си престой в затвора [населено място] и ЗОЗТ „К.“, лишеният от свобода С. ясно показва дефицити по отношение контрол на гнева и агресията, неадекватно поведение, враждебни нагласи, затруднено общуване и импулсивност. Поведението му е наблюдавано всекидневно от инспектор СДВР и инспектор-психолог, като спрямо него са правени многобройни опити и са предприети мерки за овладяване на емоционалното му състояние. Мерките не дават резултат, тъй като л.св. С. не приема и не зачита авторитет в лицето на пенитенциарната администрация. Лишеният от свобода е ненаграждаван, наказван многократно, както следва:

1. Заповед № 53/01.02.19 г. на началника на затвора, на основание чл.101, т. 1 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за отказ да бъде тестван за употреба на алкохол;
2. Заповед № 320/01.08.19г. на началника на затвора, на основание чл.101, т. 2 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от 7 дни“ за отказ да бъде тестван за употреба на алкохол;
3. Заповед № 51/07.02.20 г. на началника на затвора, на основание чл.101, т. 5 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Лишаване от хранителна пратка за срок от 3 месеца“ за притежание на неразрешени вещи /мобилен апарат/;
4. Заповед № 81/25.02.20 г. на началника на затвора, на основание чл.101, т. 5 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Лишаване от хранителна пратка за срок от 3 месеца“ за отказ да бъде тестван за употреба на алкохол;
5. Заповед № 121/23.03.20г. на началника на затвора, на основание чл.101, т. 2 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от 7 дни“ за притежание на неразрешени вещи /мобилен апарат/;
6. Заповед № 91/19.06.20г. на НС ЗОЗТ „К.“, на основание чл.101, т. 7 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“ за притежание на неразрешени вещи;
7. Заповед № 137/23.10.20г. на НС ЗОЗТ „К.“, на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“ за притежание на неразрешени вещи /мобилен апарат/;
8. Заповед № 148/20.11.20г. на НС ЗОЗТ „К.“ и на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 3 денонощия“ за притежание на неразрешени вещи /мобилен апарат/;
9. Заповед № 001/08.01.21г. на началника на затвора [населено място], на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“ за притежание на неразрешени вещи /мобилен апарат/;
10. Заповед № 060/09.02.21г. на началника на затвора [населено място] и на

основание чл. 101, т. 5 от ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „Лишаване от хранителна пратка за срок от 3 месеца“ за отказ да бъде тестван за употреба на алкохол;

Със Заповед № 1/15.01.21г. на началника на затвора [населено място] на основание чл. 60 от ЗИНЗС, лишеният от свобода С. е настанен в отделение за лишени от свобода с висока степен на обществена опасност, страдащи от психически разстройства, наркомания или уязвими лица, с оглед тяхната безопасност на територията на СБАЛЛС при затвора [населено място]. Със Заповед № 19/02.04.21г. на началника на затвора [населено място] на основание чл. 60 от ЗИНЗС вр. с чл.38, ал.5 от ППЗИНЗС, е продължено действието на мярката.

Поведението на л.св, И. П. С. непрекъснато ескалира и провокира напрежение навсякъде, където бъде преместен. Въпреки многобройните наказания и опити за корекционна дейност с лишения от свобода, същият продължава да бъде напрегнат и негативно настроен. С поведението си дава лош пример на останалите лишени от свобода. Лицето е с ясно изявиени нагласи за лидерство. Конфликтен и раздразнителен, егоцентричен, със завишена самооценка. Създава напрежение, не желае да контактува с инспекторите „социални дейности и възпитателна работа“ и служителите от надзорно-охранителния състав. Всичко това се отразява негативно и на групите, в които е настаняван. При неудовлетвореност реагира импулсивно. Не поема лична отговорност. Омаловажава последствията от действията си и прехвърля вината на другите. Непрекъснато търси и създава конфликти с останалите лишени от свобода. Освен личните нападки и вербалната агресия, подава множество сигнали и жалби, в които излага твърдения, граничещи с клевети, което от своя страна води до нагнетяване на допълнително напрежение и назряване на конфликти. Това създава недоверие между л.св. С. и администрацията на затвора [населено място], което има за резултат неблагоприятна прогноза за провежданата корекционна дейност с него.

Административен Съд С. - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира, че е сезиран в преклузивния срок за оспорване, от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни права и законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Обжалваният административен акт е издаден в съответствие и при правилно приложение на материалния закон.

По силата на чл. 62, ал.1 от ЗИНЗС преместването на лишени от свобода от един

затвор в друг се извършва със заповед на главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", като в т. 1-4, са предвидени различни предпоставки, при които то може да бъде осъществено. Това са следните хипотези:

1. при включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа - при изявено желание от лишения от свобода;
2. при настаняване на лечение в болнично заведение по лекарско предписание;
3. по молба на близките или на лишения от свобода при промяна на постоянния адрес на семейството или на лицата, с които осъденият поддържа контакти;
4. по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода.

Видно е от доказателствата, че в конкретния случай правното основание за преместването на лишения от свобода е нормата на чл. 62, ал.1, 4 от ЗИНЗС: по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода.

В случая съдът намира, че от доказателствата по делото по безспорен начин се установяват фактите, описани в обжалваната заповед, с които е аргументирано наложено преместване. Категорично се установява по делото, че използваните до момента подходи спрямо лишения от свобода не водят до промяна в нагласите, отношението и цялостното му поведение. Наложените дисциплинарни наказания не дават своя коригиращ ефект, не изпълняват превантивна функция, не повлияват ефективно. Поведението на л.св. С. ескалира, изразява се в демонстрации на явно неуважение към администрацията и служителите на надзорно-охранителния състав.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства съдът приема за установена и доказана описаната в заповедта фактическа обстановка и съответно, че са налице фактическите предпоставки на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода по смисъла на чл. 62, ал.1, 4 от ЗИНЗС .

С оглед на изложените съображения съдът приема, че обжалваната заповед, като издадена от компетентен орган и в изискуемата се форма; постановена в съответствие и при правилно приложение на материалния закон; при спазване на административно-производствените правила и съобразяване с целта на закона, е правилна и законосъобразна. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Съдът констатира, че по делото оспорваният с подаване на жалбата си не е внесъл държавната такса, дължима се в съдебното производство съгласно т. 2б, б. "а" от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието. Ето защо жалбоподателят следва да бъде осъден да внесе по сметка на Административен съд София – град държавна такса в размер на 10 лева.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. С. от [населено място], понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора П. срещу Заповед № Л-1697/28.05.2021г. на Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНЗС, е наредено И. П. С. да бъде преведен от Затвора С. в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

ОСЪЖДА И. П. С., ЕГН: [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – [населено място] да заплати по сметка на Административен съд София – град държавна такса за разглеждането на делото в размер на 10 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: